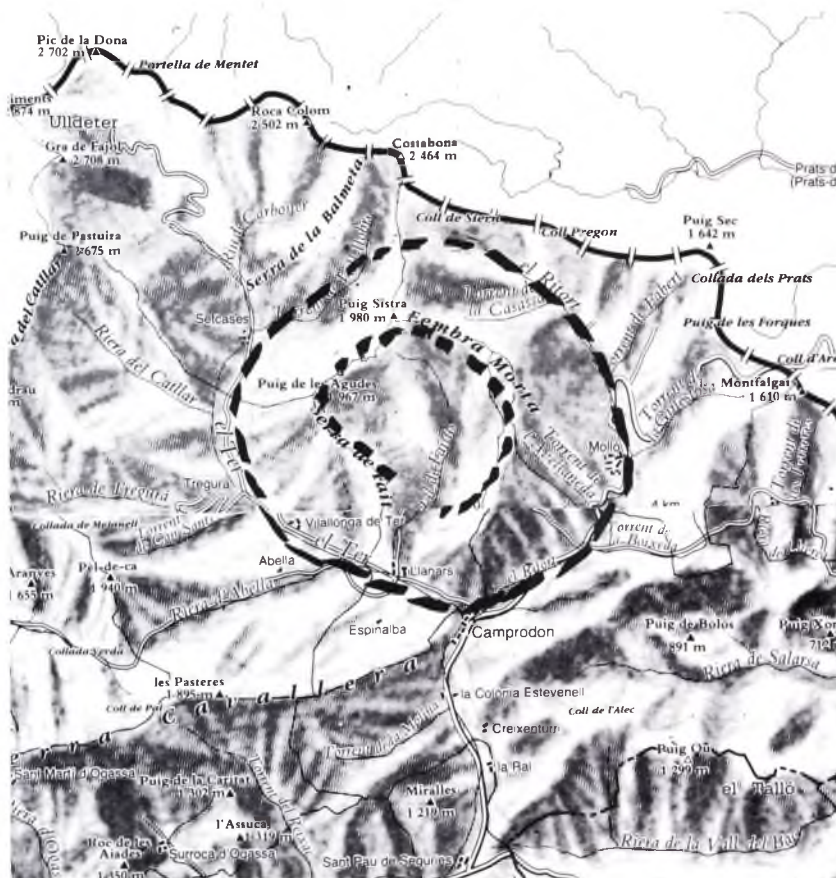
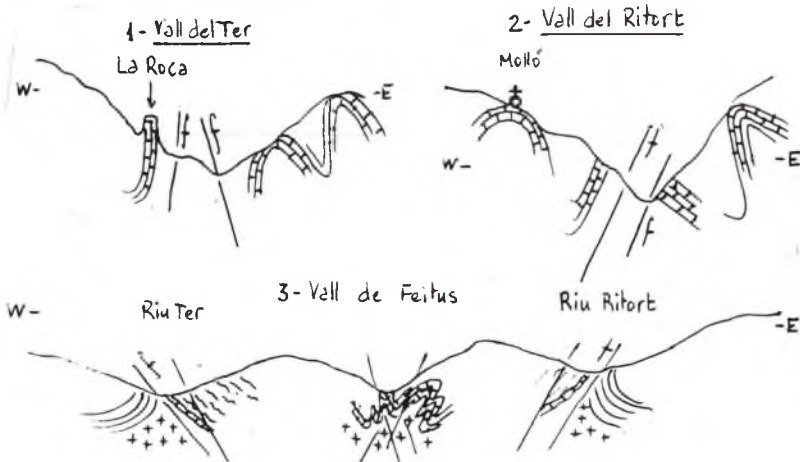

L'OLLA DE LA VALL DE CAMPRODON

L'impacte d'un meteorit possible origen de la Vall

Vista des de satèl·lit on es pot observar el cercle perfecte de l'impacte.

Esquemes de detall i general de les Valls del Ritort i Ter (per e. sunyer i coma).

TRETS FONAMEN

L'estructura circular que anomenem de Camprodon està circumscribida per dues valls arquejades formant cada una un semicercle quasi tancat: la vall del Ter, aigües amunt de Camprodon i fins a Setcases. Més amunt, el traçat del cercle segueix pel torrent de Vall-Llobre fins a la Collada Verda, al N. de Puig Sistré. El semicercle oposat el forma la Vall del Ritort, cloent-se a l'altre costat de la carena de Puig Sistré a la Collada Fonda, quelcom desplaçada cap al N. de l'anterior. Queda per tant definit per les valls de Setcases i Molló, que tracen una circumferència quasi perfecta (1).

Inicialment el vàrem identificar amb fotografies preses per satèl·lit Landsat, dels serveis de la NASA dels EE.UU. tractades amb colors convencionals i obtingudes pel sistema SIR-A el 1978, (2).

La identificació definitiva però, estava condicionada per l'estructura geològica i que les citades valls fossin conseqüents amb algun sistema de dislocacions tectòniques.

Interiorment a aquest cercle definit morfològicament per les dues valls citades, hi ha un altre accident més topogràfic que estructural, és una sèrie de relleus que tracen un altre cercle concèntric en forma de ferradura amb l'obertura sobre Camprodon: són les serres de Feitús, Puig Sistré, Fembra Morta i Freixenet. El centre hi ha una depressió, la capsalera de la vall de Feitús. (1), (2).

CARACTERÍSTIQUES TECTÒNIQUES:
Fa anys que en ocasió dels nostres treballs sobre el paleozoic del Pirineu Espanyol, subvencionats per la Fundació March de Madrid (3), ja ens havíem adonat d'un fet que llavors ens plantejava seriosos problemes. Era la no correspondència de les estructures geològiques a banda i banda de les valls de Setcases i Molló. Això es podria interpretar com si fossin valls tectòniques a pesar del seu traçat circular característic i molt regular, que feia pensar en falles també circulars que llavors no es concebien gaire.

Aquesta disconformitat entre les vertents es posa de manifest sobre tot quan afloren dies capes de calisses blanques, que llavors (3), ja vàrem identificar per primera vegada com a Càmbriques, però també es reconeix cartografiant els diferents nivells pissarrosos de la sèrie de Planoles, considerades també Càmbriques (4), (5).

Pel costat S. l'estructura queda limitada per les serres: Cavallera i de Sant Antoni, formades per calisses devòniques que no s'adaptaven a l'estructura circular car pecte-